

CARE SUNT LUCRĂRILE LUI DUMNEZEU ?

Domnul

să te binecuvânteze. Stăteam și mă bucuram și eu de mesajul adus de fratele cu privire la lucrările Duhului Sfânt. Îmi place să aud despre aceasta. În aceasta cred eu.

I-am

auzit că mâine seară vor împărți numere de rugăciune. Aceasta va fi între șase sau șapte seara. Cei ce doresc rugăciune să vină și să-și ia număr de rugăciune astfel încât să putem alinia oamenii unul după altul.

Aceasta

îi face ceva acelei persoane. Când obțin un număr de rugăciune, presupun că în jur de 80% sunt vindecați chiar atunci, câtă vreme pot ține acel număr în mână, doar să aibă ceva ce să atingă.

Fratele

Bosworth mi-a spus odată că împărțea numere pentru mine. Este cam greu pentru un predicator să facă aceasta, voi știți, el are o mulțime de prieteni. Și el spunea: „Când le dai acel număr, 80% sunt bine chiar atunci; imediat ce prinde acel număr este deja pe calea cea bună.”

Aceasta

îmi amintește de un lucru petrecut odată când eram în Georgia, dacă nu greșesc. Auditoriul era foarte aglomerat și acolo era o femeie care stătea pe scaunul din față. Era o mamă tipică din Sud. Ea simțea milă pentru o altă femeie care umbla prin sală cu un copilăș în brațe. Abia era loc să stai în picioare. Ea s-a gândit că probabil din cauza

aceasta avea simțământul acela de milă pentru acea femeie. Dar deodată Duhul Sfânt i-a vorbit: „Du-te și roagă-te pentru copilul acela.” Lucrul acesta o apăsa greu pe inimă, dar și-a zis: „Nu am să mă rog pentru copil. Oricum mama lui are în mână un număr de rugăciune și fratele Branham se va ruga pentru copil dacă va ajunge în rândul de rugăciune.”

Duhul

Sfânt i-a spus iar: „Du-te și roagă-te pentru acel copil.” Femeia a simțit o apăsare

atât de puternică pe inimă încât până la urmă s-a gândit: „Am să-i dau femeii locul meu și poate mi se va lua lucrul acesta de pe inimă.”

Să

știți că întotdeauna este cel mai bine să ascuți ce spune Duhul Sfânt. Nu răspunde înapoi, ci doar supune-te. S-ar putea să nu înțelegeți, dar supune-te oricum. Dacă este Duhul Sfânt, Dumnezeu are dreptate întotdeauna.

Astfel,

când a trecut din nou femeia cu copilul în brațe, ea s-a ridicat și i-a spus:

„Scuză-mă,
soră. Văd că ai un copil bolnav în brațe.”

„Da,

da, este foarte bolnav”, a spus ea. „L-am adus aici că poate se va ruga fratele Branham pentru el.”

„Văd

că ai deja un număr de rugăciune în mână”, a spus ea.”

„Da,
nădăjduiesc că mă va chema în rândul de rugăciune din seara aceasta”, a spus femeia.

Atunci

femeia i-a zis: „Scumpa mea, văd că ești creștină. Ai vrea să-mi dai ocazia să-mi eliberez sufletul de o povară pe care Duhul Sfânt a pus-o peste mine?”

„Da,
sigur”, a spus ea, „Dar ce este?”

Femeia

a spus: „Duhul Sfânt vrea să mă rog pentru acest copil. Te rog să mă lași să fac aceasta, apoi îți voi ceda scaunul meu.”

„Dar
nu trebuie să-mi dai scaunul, dragă. Sigur că poți să te rogi pentru copil.”

Ea

și-a pus mâinile peste acel copil și a rostit câteva cuvinte simple de rugăciune, apoi i-a dat scaunul și s-a dus undeva la balcon, unde era un gentleman care i-a dat locul lui.

După cinci

sau zece minute am venit eu, am vorbit câteva minute și am spus: „Acum vom chema

numerele de rugăciune. Seara trecută am strigat dintr-un loc, iar în seara aceasta vom striga din altul.” Eu chem de unde îmi pune Domnul pe inimă s-o fac. De altfel, voi sunteți familiarizați cu adunările mele.

Și s-a

întâmpilat că mama și copilul acela au fost chemați pe platformă, deci a urcat pe scenă să mă rog pentru copilaș. Desigur, lucrul acesta a fost prins pe casetă. A venit o vedenie și Duhul Sfânt i-a spus femeii cine era și că a venit cu copilașul pentru o anumită cauză. „Este adevărat”, a spus ea. Dar El a zis: „Copilașul a fost deja vindecat. Binecuvântarea este peste copilaș. O femeie cu culoarea părului cutare, purtând rochia cutare, care stă la balcon, s-a rugat și Domnul l-a vindecat.”

Vedeți

cum lucrează Duhul Sfânt? Femeia aceea s-a gândit că dacă eu sunt evanghelist am puteri de vindecare, deci sunt eu. Dar vedeți, eu nu am putut să am atâta milă pentru acel copil ca acea mamă care s-a rugat pentru el. Acea mamă a fost aleasă să se roage pentru copilaș, iar Dumnezeu a răspuns rugăciunii și l-a vindecat făcându-l perfect sănătos. Noi am primit și mărturia ei. Deci, se cuvine să dăm ascultare la ceea ce spune Duhul și să împlinim degrabă ce ne poruncește.

În

seara aceasta l-am auzit pe fratele DuPlessis spunând că încă nu s-au împărțit numere de rugăciune. Dar eu aș vrea să explic unele lucruri, astfel ca atunci când începem serviciul să știți ce aveți de făcut și despre ce este vorba. În ce mă privește, voi fi cu ochii pe ceas ca să nu vă țin prea mult.

Acum haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Doamne,

Îți suntem recunoscători pentru privilegiul de a ne aduna în Numele Fiului Tău, Domnul Isus. Noi suntem siguri că ne ascuți rugăciunile deoarece El a spus: *„Dacă veți cere Tatălui ceva în Numele Meu, vi se va da.* (Ioan 14.14). Doamne, noi credem că acest lucru este adevărat, și Te rugăm să așezi o Temelie despre care să vorbim în seara aceasta, înainte

de începerea serviciului de vindecare, astfel ca mulți din copiii Tăi bolnavi, care poate sunt pe moarte din cauza inimii, cancerului sau tuberculozei, și la care medicii au renunțat, dincolo de ajutorul medical... Singura cale prin care ar putea trăi este mila Ta, și fie ca ea să le fie dată, Doamne, în această adunare

Ajută-ne

în timp ce vom parcurge Cuvântul și fie ca Duhul Sfânt să-L sădească adânc în inimile noastre, pentru că o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Aș

vrea să citesc din două locuri din Scriptură. Unul se află în **Ioan capitolul 10.37** unde Isus spune:

„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.”

Și **Ioan 14. 12** unde Isus spune:

„Adevărat, adevărat vă spun că cel ce crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu...”

Aș

vrea să pun această întrebare ca să am o bază pentru ceea ce vreau să vorbesc în următoarele minute, și anume: **„Care sunt lucrările lui Dumnezeu?”**

Această

Întrebare a fost pusă de multe ori: „Care sunt lucrările lui Dumnezeu?” Cred că și Isus a fost întrebat care erau lucrările lui Dumnezeu pentru ca ei să știe ce trebuie să facă. Eu cred sincer că lucrările lui Dumnezeu au mai multe faze; și cred că și biserica este una din lucrările lui Dumnezeu. Cred că și misiunile sunt una din lucrările lui Dumnezeu, evanghelizarea este una din lucrările lui Dumnezeu; și deasupra tuturor, salvarea sufletului este lucrarea lui Dumnezeu. Vindecarea divină este o lucrare a lui Dumnezeu; darurile Duhului sunt o lucrare a lui Dumnezeu, și am putea vorbi despre multe alte aspecte.

Profetul

a spus în Scripturi că *„Va veni o zi când nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina.”* (Zaharia 14.7)

Cred

că un poet a scris un cântec care se numea: *„Va fi lumină în timpul de seară”*. Civilizația a călătorit geografic începând de la Răsărit și a ajuns la Apus, până la noi cei ce suntem acum pe Coasta de Vest.

Într-una

din zilele următoare aș vrea să vorbesc despre subiectul: *„Când Estul și Vestul se întâlnesc”*, pentru că dacă vom continua mai departe vom ajunge din nou la Est.

Noi am

găsit că Fiul Luminii S-a ridicat la Răsărit și a călătorit prin perioada aceasta numită *„epoca creștină”*, iar acum este la Apus; Fiul, Lumina Bisericii este la Apus.

Soarele

care strălucește la orizontul răsăritului este același soare care apune în Vest. Noi am avut timp de două mii de ani, ziua bisericii, iar în acești două mii ani

a fost o zi despre care prorocul zicea că nu era nici zi, nici noapte. Astfel, am avut destulă Lumină ca să facem lucruri mari pentru Domnul, să credem în El, să-L acceptăm ca Mântuitor personal, să avem biserici mari, școli mari și să-i întoarcem pe mării noștri predicatori spre Împărăția lui Dumnezeu, am făcut lucrări mari de caritate și așa mai departe, dar cu toate acestea nu am văzut decât recent, în ultimii treizeci sau patruzeci de ani, Lumina exact așa cum a fost la început.

Lumina

a apărut și același Duh Sfânt care a mișcat prima biserică de la Răsărit, pe oamenii răsăriteni, a ajuns acum la apus, la oamenii din vest, aducând aceeași Evanghelie, ca să spunem așa, Evanghelia Deplină și plinătatea puterii învierii lui Isus Hristos. astfel, noi trăim la apusul soarelui.

La

început, când a strălucit prima dată, Lumina Evangheliei a fost criticată și batjocorită. Aceleași critici și batjocuri le va primi și de la oamenii de astăzi, la apus. Dar același Isus care i-a binecuvântat pe oamenii din Răsărit, prin apariția Lui personală, i-a binecuvântat în forma Duhului Sfânt și pe oamenii de la apus, pentru că Isus le-a spus evreilor: „*Mai am și alte oi, dar nu în staulul acesta...*” (Ioan 10.16).

De

asemenea, citim în Scriptură că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Cred că în Evrei 13.8 scrie aceasta. Atunci, același Isus care a fost în Galileea, este acum în forma Duhului Sfânt, aici, în California. El trebuie să lucreze după aceleași principii și să fie Același în putere, Același în atitudine, exact același Isus, doar că acum este în formă spirituală lucrând printr-o biserică sau un grup de oameni credincioși, manifestându-Se în același fel, printr-un trup, Dumnezeu manifestat în trup, în Fiul numit Isus.

În

zilele acelea, Dumnezeu era în Fiul Său Isus, manifestându-Se și arătând lumii Cine

era, iar astăzi El este în... Prin moartea, îngroparea, învierea și sfințirea noastră, El Se manifestă între noi într-un trup de carne, trupul nostru, prin Duhul Sfânt, dacă ne predăm Duhului Sfânt.

Dar

aici este ceva: tu trebuie să știi cum să te predai. Unii oameni au fost așezați în biserică, unii sunt chemați să se dedice predicării; alții să se dedice cu ușurință învățaturii; unii să se dedice prorociei sau altor daruri. Deci, nu toate darurile vor fi la fel. Nici atunci nu erau la fel – așa spune Pavel. Dar fiecare om este chemat în biserică și pus acolo pentru un scop, iar dacă află la ce îl poate folosi Dumnezeu mai bine și se dedică acelui lucru, va fi un succes.

Degetul

meu nu va putea lua locul ochiului meu, dar fiecare mădular știe ce poate face și toate împreună, în coordonare, fac ca trupul să se miște. O, dacă această biserică ar putea vedea că este nevoie de coordonare! Trebuie coordonare cu întreg trupul lui Hristos.

Noi,

metodiștii, bapțiștii, catolicii sau ce suntem, suntem împărțiți în denominațiuni, dar în Duh, în inimă și în principii nu ar trebui să fim împărțiți, ci ar trebui să fim una.

Bărbatul

acela ar putea fi deosebit față de mine, și toți sunt. Dar aceasta nu mă oprește. Dragostea de frate lucrează și poate Dumnezeu îl vrea să facă aceasta. Iar dacă Dumnezeu îl vrea să lucreze în felul acela, foarte bine. Poate unul se roagă pentru bolnavi, altul își pune mâinile peste ei, altul toarnă ulei peste ei, sau orice l-a chemat Dumnezeu să facă. Este foarte bine, este minunat.

Acum,

dacă înțelegem cum a fost Isus când era în Galileea, dacă în seara aceasta El este în Los Angeles, va face la fel ca și atunci sau ar fi altfel. Dar El trebuie să fie la fel de fiecare dată, doar că lucrează prin trupurile voastre și al meu, așa cum în timpul acela Dumnezeu a lucrat prin Hristos sau prin trupul lui Isus.

Biblia

a făgăduit că în timpul de seară va fi lumină. În mesajul lui de acum câteva minute, fratele DuPlessis a spus că el își sprijină mesajul pe această Scriptură. Orice mișcare pe care o facem ar trebui să fie scripturală. Cred că aceasta ar trebui să fie „Așa vorbește Domnul”. Atunci pot să-mi sprijin sufletul de aceasta, deoarece știu că este adevărul.

Acum,

dacă putem afla care au fost lucrările lui Dumnezeu care L-au manifestat pe Isus Hristos ieri, atunci ar trebui să vedem care este manifestarea Lui astăzi. Iar astăzi ar trebui să fie cum a fost ieri.

Isus

nu a pretins că ar fi un vindecător divin. Noi toți știm aceasta. El a spus: *„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând.”* (Ioan 5.19).

Când a

trecut pe la scaldătoarea de la Betesta, acolo se aflau o mulțime de oameni orbi, ciungi, uscați care așteptau mișcarea apei. Și iată-L pe Isus trecând peste orbi, ciungi, ologi și mergând la un om care se afla pe o targă. El, Isus plin de milă S-a dus la un singur om și l-a întrebat:

„Vrei să fii bine?”

Și el

a răspuns: „Nu are cine să mă ducă la apă.”

El nu

era olog, orb sau uscat, ci era doar retardat. Era așa de treizeci și opt de ani, dar nu se murea din cauza aceasta.

Și el

a spus: „Nu are cine să mă ducă la apă,
căci până să ajung se coboară altul înaintea mea.” (Ioan 5.7)

Isus

știa, pentru că l-a căutat. Tatăl i-a arătat unde era și știa cum arăta. „Adevărat,
adevărat vă spun că Fiul nu poate
face nimic de la El, decât ce vede pe Tatăl făcând, aceea face și Fiul întocmai.”
(Ioan 5.19)

Astfel,

când l-a văzut pe acest om care se potrivea cu descrierea, i-a spus: „Ia-ți patul și
du-te acasă.” (Ioan 5.8) Apoi
a plecat din mulțime.

Cum ar

fi dacă ar face aceasta și în Los Angeles? Ce s-ar întâmpla dacă ar face aceasta
astăzi? Acesta a fost Isus ieri, iar dacă El este Același, ar trebui să fie la
fel și astăzi.

Haideți

să vedem ce a făcut El pentru a se vedea semnul Lui Mesianic. Vindecarea
bolnavilor nu era exact semnul lui Mesia. Oricine știe aceasta. Vindecarea
bolnavilor nu este semnul lui Mesia, deoarece prorocii vindecau bolnavii cu

mulți ani înainte de a veni Mesia.

Nici în

aceste zile din urmă, aceste mari treziri de vindecare divină nu sunt un semn reprezentativ al venirii lui Isus, pentru că noi am avut vindecări divine și de-a lungul celor două mii de ani de la plecarea lui Mesia, în Ierusalim la cincizecime și la reîntoarcerea Lui din nou.

Dar a

fost un semn care este semnul lui Mesia și la sfârșitul acestei epoci. Acum, amintiți-vă! El a venit la ai Săi, nu la neamuri; a venit la ai Săi pentru că ei îl așteptau, însă îi va salva numai pe cei care vor să fie salvați. El îi va vindeca pe cei care cred că vor fi vindecați. El nu forțează pe nimeni. Voi trebuie să faceți aceasta. Voi sunteți în deplinătatea facultăților mintale. Tu ai fost pus în acea grădină a Edenului să alegi. Dar El a venit la ai Săi.

După

cum spun Scripturile, toate făpturile umane au venit dintr-un singur pom: Adam. Apoi, a venit o mare vărsare de ape – potopul – și a distrus toate ființele umane în afară de Noe, cei trei fii ai săi și familiile lor, iar din ei s-au răspândit toate popoarele de astăzi: Sem, Ham și Iafet, care sunt evreii, neamurile și amestecările – jumătate evreu, jumătate neamuri, adică samaritenii din timpul Lui.

Haideți

să privim în Scriptură ca să vedem ce a făcut între evreii pentru a Se face cunoscut ca Mesia. Pentru aceasta, vom citi din cartea lui Ioan. Haideți să deschidem la Ioan capitolul 1. Dacă vom citi, vom vedea că după ce a fost ispitit în pustiu, El a ieșit și a fost uns cu Duhul Sfânt care era în El.

„Ioan a

făcut următoarea mărturisire: „Am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un

porumbel și un glas zicând: „Acesta este Fiul Meu iubit în care am plăcerea să locuiesc.” Și El a locuit în Hristos. Dumnezeu IaHVeH, Tatăl, a locuit în Fiul Său Isus Hristos, manifestându-Se, arătând lumii Cine era.

De

aceea nu L-au putut înțelege ucenicii. Ei spuneau: „Tu vorbești în pilde.” Câteodată vorbea Isus, câteodată vorbea Tatăl. Tot așa este și cu voi dacă sunteți umpluți cu Duhul Sfânt. Orice om care este umplut cu Duhul Sfânt vorbește lucruri pe care abia știe că le-a vorbit, aceasta dacă este călăuzit în Duhul.

Dar

cum este cu cei cu darul vorbirii în limbi? Dacă este în engleză și nu într-o limbă necunoscută, este tot inspirată și o vorbiți. Au fost dați când am fost atât de inspirat de Duhul, încât am spus și am scris lucruri pe care apoi nici nu am știut că le-am făcut. Fără îndoială și voi ați făcut la fel. Acestea sunt lucrări ale Duhului.

Acum

vom observa cum S-a manifestat El în Ioan capitolul 1. Dacă vom continua, vom vedea

că acolo a fost un om care se numea Simon Petru. Noi îl numim așa, dar numele lui a fost Simon; apoi Isus i-a dat numele Petru și el a venit la Domnul Isus. Era un om fără școală, iar Domnul a știut aceasta. Scriptura spune că era neînvățat și fără școală; poate nu știa nici să-și semneze numele. El era pescar, iar fratele lui i-a spus: „*Vino și vezi ce am găsit*”, sau „*pe Cine am găsit*.” Astfel, a intrat în contact cu acest Om care zicea că este Mesia și de îndată ce l-a văzut, El i-a spus: „*Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona*.” Ce îi spunea El lui Petru? Că era capul Bisericii. El îi spunea că știa fără nicio umbră de îndoială că era Mesia.

Mă

Întreb ce s-o fi gândit pescarul acela neștiutor când El i-a spus cine este și care era numele tatălui lui. Aceasta l-a uimit.

Tot în

capitolul 1 îl găsim pe unul Filip care s-a dus peste munte să-l găsească pe prietenul său Natanael, un credincios ortodox foarte țeapăn. L-a găsit rugându-se sub un copac și i-a spus: „*Vino și vezi pe Cine am găsit: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.*” (Ioan 1.45)

Ei

bine, el era un om bun, neclătinat de orice vânt de învățătură... Eu îl admir. Și el a zis: „*Poate ieși ceva bun din Nazaret?*” (v.46). Cred că Filip i-a dat cel mai bun răspuns pe care i-l putea da cineva: „*Vino și vezi!*” Nu sta acasă și critica. Vino, uită-te și vezi dacă este corect! Cercetează cu Scriptura.

Ei

credeau că se va ridica un Dumnezeu-Profet. Credeți aceasta? Moise a spus: „*Domnul Dumnezeul vostru vă va ridica un proroc ca mine*”, iar ei știa că atunci când avea să vină Mesia, El va fi un Văzător, un Profet.

Fără

îndoială, pe drum Filip i-a spus: „Îl știi pe pescarul acela fără școală? Ei bine, imediat ce a ajuns în Prezența Lui, El a știut cine era. Cum ar putea să mă cunoască Omul acesta? Aceasta dovedește că El este Dumnezeul-Profet, că El este Acela despre care ne-a vorbit Moise. Noi L-am găsit pe Acela despre care ne-au vorbit Moise și Legea. Vino, deci, să vezi cu ochii tăi.”

Aceasta-i

bine. Îmi place aceasta.

Nu

stați numai acasă și criticați. Veniți și vedeți! Aceasta face deosebirea dintre moarte și Viață. Dacă nu este corect, să nu credeți, dar dacă este corect, credeți. Intrați după aceasta!

Aceasta

am încercat să le spun tot timpul oamenilor. Dacă Hristos este Hristos... Dacă această binecuvântare a Duhului Sfânt este de la Dumnezeu, haideți să ne ascundem înapoia ei cu tot ce suntem și să urmărim călăuzirea Lui. Dacă nu este, atunci dați-i pace. Se va adeveri conform Cuvântului „*Căci orice plantă pe care nu a sădit-o Dumnezeu va putrezi.*” (Matei 15.13) Așa spune Scriptura.

Noi vedem

acel fel de critică pe care a întâlnit-o și Filip vorbind cu prietenul lui Natanael, după ce i-a spus acele cuvinte. Eu cred că el i-a spus: „Măi Filip, eu te-am știut un om cu gândire sănătoasă! Acum vii să-mi spui că Mesia vine din Nazaret? Păi, Mesia nu vine din Nazaret, ci din Betleem! Atunci cum poți să-mi spui aceste lucruri?”

„Stai

puțin!”, a răspuns Filip, „Nu mai critica. Poate nu înțelegi totul. Vino și vezi! Nu m-ar surprinde să văd că atunci când te va vedea, va ști cine ești.”

Astfel,

s-au dus în locul unde se ruga Isus. Poate au intrat în rândul de rugăciune împreună cu El, iar când a ajuns în prezența lui Isus, deși l-a văzut pentru prima dată, El i-a zis: „*Iată cu adevărat un Israelit în care nu este vicleșug.*”

Tu

spui: „Păi, sigur că a știut că era israelit, doar toți se îmbrăcau la fel. Nu

putea să-l numească grec sau egiptean.” Dar Isus a știut că era un credincios, un israelit. Ar fi putut fi un fățarnic sau un necredincios, dar Isus a spus: „*Un israelit în care nu este vicleșug.*”

Fără

îndoială că Filip l-a instruit din Scripturi în timp ce au parcurs cele cincisprezece mile în jurul muntelui, așa că era pregătit.

De

aceea este aici și fratele DuPlessis, pentru a încerca să instruiască. Eu l-am auzit spunând că este în adunări de zece ani. Un om de onoare, un om de cuvânt care nu ar spune cuvintele lui, ci numai Cuvântul lui Dumnezeu.

Să

luați aminte la ceea ce are de spus fratele DuPlessis. Noi nu am mai lucrat împreună în felul acesta până acum. Eu nu-l cunosc; oamenii vin și pleacă dar am învățat să-l iubesc și să știu că este un om bun, cu o reputație bună în jurul lumii printre celelalte biserici.

Probabil

că Filip a ținut o adunare de instruire, iar când a ajuns cu Natanael în prezența lui Isus, El i-a spus: „*Iată un israelit în care nu este vicleșug.*” Aceasta l-a uimit, așa că s-a gândit: „Acesta este probabil Dumnezeul-Prorocul despre care a vorbit Moise.” Apoi a zis: „*De unde mă cunoști, Rabi?*” Cu alte cuvinte, „Nu m-ai văzut niciodată, cum poți știi ceva despre mine?”

Da

Isus S-a întors spre el și a spus: „*Te-am văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub copac.*” Aceasta a fost tot pentru Natanael, așa că a spus: „*Rabi, tu ești Împăratul lui Israel, tu ești Fiul lui Dumnezeu.*”

Acesta

era Isus ieri și semnul lui Mesia ieri. Dar trebuie să fie semnul lui Mesia și astăzi.

Desigur,

acolo erau unii care stăteau și nu credeau. Erau oameni învățați, rabini, doctori în Lege, oameni mari, oameni sfinți pe care nu puteai să pui un deget. Dacă ar fi avut vreo pată ar fi fost uciși cu pietre. Ei se trăgeau dintr-o familie de predicatori pe linie de sute de ani și cunoșteau toată Legea.

Este

un lucru să cunoști Biblia și alt lucru să cunoști Autorul Bibliei. Poți să nu cunoști Biblia și să ai Viața veșnică, pentru că dacă Îl cunoști pe El ai Viața veșnică. Poți să nu știi nici un cuvânt din Biblia Lui dar dacă Îl cunoști în puterea învierii, aceasta este Viața veșnică.

Ce

ciudat! Deîndată ce acest evreu încăpățânat a căzut înaintea Lui și a recunoscut că acesta era semnul lui Mesia... Așa au procedat întotdeauna adevărații credincioși evrei. Acolo erau și evrei care credeau că sunt credincioși, se pretindeau credincioși, dar, desigur, ei au dat înapoi și au spus în inima lor...

Amintiți-vă,

Scriptura spune că doar au gândit, nu au vorbit cu buzele lor. Tu nu trebuie să vorbești cu buzele pentru că Dumnezeu cunoaște gândurile tale. În Evrei 4 ni se spune că Duhul lui Dumnezeu deosebește gândurile inimii.

Ei

erau în Prezența lui Dumnezeu, dar evreii aceia nu au recunoscut aceasta și ziceau în inimile lor: „Acesta este un ghicitor, un Beelzebul”, care este diavolul. Ghicitoria este de la diavolul și toate aceste lucrări ale

Întinericului sunt de diavolul. Ei nu predică Evanghelia ca să salveze suflete, pentru că roadele duhului lor dovedesc cine sunt. Isus a spus: „*După roate îi veți cunoaște.*” (Matei 7.20)

Nu au stat lanțe și lănturi împreună cu Moise? Nu au aruncat și ei bățul care s-a făcut șarpe? Nu spune Biblia că aceleași duhuri vor veni în scenă în zilele din urmă? Nu-i de mirare că ziarele noastre scriu despre toate acestea: „Telepatie și alte dimensiuni și alte lucruri, este ridicarea diavolului.”

Dar Dumnezeu va proteja biserica Lui: „Când vrășmașul va veni ca un șuvoi, Eu voi ridica stăvilă împotriva lui.” Așa este. „*Oile Mele cunosc glasul Meu.*”

Priviți la roadele lor. Mulți din ei nu cred. Și ce fac? Ei nu predică Evanghelia, nu se roagă pentru bolnavi și așa mai departe, ci totul se învârtă în jurul unui mort și a unor puteri deosebite. Ziarele răspândesc aceste lucruri în toată țara, iar când Isus vine în scenă cu Puterea Lui, batjocoresc.

Cum vom scăpa de mânia care va veni peste pământ? Dacă Dumnezeu va lăsa nepedepsite Statele Unite pentru această nelegiuire, va fi obligat să ridice Sodoma și Gomora și să le ceară scuze pentru că le-a ars. Așa este. Dar El este tot atât de onest și drept. El trebuie să fie drept. De acolo vine sfințenia Lui. El trebuie să-i dea judecata și spre ea se îndreaptă.

Când

Moise ducea la îndeplinire poruncile, acolo erau niște imitatori care făceau tot ce făcea și el. Moise n-a știut ce să mai facă, dar atunci a fost timpul să intre în scenă harul suveran al lui Dumnezeu. Așa este așa totdeauna.

Așa a

fost și în Portland. Voi ați citit despre aceasta în carte. Nebunul acela a venit pe platformă ca să mă omoare pentru că am predicat acest Cuvânt. Și în Africa au fost chemați tot felul de vrăjitori și vraci, dar Duhul lui Dumnezeu S-a ridicat mai puternic ca niciodată în fața acelor diavoli și i-a provocat pe toți. Zeci de mii au căzut la cruce și au crezut. Sigur. Pentru că El este Isus ieri, azi și în veci.

Când

ajungem la sfârșitul drumului este timpul lui Dumnezeu să acționeze. Biblia spune că ei se vor ridica, dar nebunia lor va fi dată pe față.

Noi am

văzut felul în care S-a manifestat Dumnezeu prin Isus, făcându-L Mesia. Iudeii ortodocși spuneau: „Acest Om este de la diavolul. El are duhul lui Beelzebul.” Beelzebul era un diavol și ei credeau că El era un ghicitor sau cititor de gânduri.

Acum,

iată ce vreau să subliniez, oamenilor. Isus a cunoscut gândurile lor. Nu ce au rostit buzele lor, ci ce aveau în gândul lor. Deci uitați-vă, deosebirea gândurilor! Și El a spus: *„Dacă vorbiți împotriva Fiului omului veți fi iertați; dar dacă veți vorbi doar un cuvânt împotriva Duhului Sfânt nu vă va fi iertat.”* (Matei 12.32)

Despre

ce prorocea El? Că după glorificarea Lui, va veni o zi când Duhul Sfânt va veni în biserică, va fi acolo și va face același lucru. Atunci, nici măcar un cuvânt

spus împotriva Lui nu va fi iertat pentru că este un păcat de neiertat.

Bătrâna

mea mamă din Sud spunea că avortul este un păcat de neiertat. Alții spuneau că sinuciderea este un păcat de neiertat, dar nu este adevărat, deoarece Biblia spune: *„Fiindcă au numit Duhul lui Dumnezeu un duh necurat,”* fiindcă au numit acel Duh al lui Dumnezeu care era peste Mesia și pe care trebuiau să-L recunoască pentru că El era Dumnezeul-Proroc făgăduit, un drac. Acesta este păcatul de neiertat.

Acum,

aș vrea să vă rețin atenția cu încă un gând din Ioan 4: *„Isus trebuia să treacă prin Samaria...”* Mă întreb de ce? Nu-i era chiar în drum pentru că Se îndrepta spre Ierihon. Totuși, a trebuit să ocolească prin Samaria. De ce? Scriptura așa spune că Îl călăuzea Tatăl.

Uitați-vă

la învierea lui Lazăr. Ei L-au chemat să se roage pentru Lazăr, dar El a mers mai departe. Apoi, după câteva zile, când Tatăl l-a arătat, El a spus: *„Prietenul Meu Lazăr doarme, dar se face bine.”*

Apoi,

le-a spus pe înțelesul lor: *„Lazăr este mort și Mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi”*, deoarece ei Îl presau să Se roage sau să-L vindece pe Lazăr. Dar Tatăl Îi spusese ce să facă și El nu putea călca Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, a spus: *„Dar Mă duc să-l trezesc.”*

Și priviți

ce a spus la mormânt: *„Tată, Eu știu că deja M-ai ascultat. Dar vorbesc așa pentru cei ce stau împrejur.”* Dumnezeu l-a arătat într-o vedenie moartea lui Lazăr și l-a spus să plece din cetate. *„Căci,”* a spus El, *„Eu nu*

fac decât ce Îmi arată Tatăl.” Și iată-L venind înapoi știind că va avea loc învierea, deoarece Dumnezeu i-a arătat-o. Astfel, El i-a vorbit și mortul a trăit.

Acum,
oameni din Samaria erau jumătate evrei și jumătate neamuri. Ei aveau destul sânge evreiesc și destulă religie ca să-L aștepte pe Mesia.

Și
într-o zi, Isus s-a suit în locul acela unde era o fântână. Ucenicii se duseseră după mâncare, și în timpul acela s-a apropiat de fântână o femeie frumoasă, ca să-și ia apă. Poate L-a observat.

El i-a spus: *„Femeie, dă-Mi să beau.”* Ea s-a uitat și a văzut un bărbat de vârstă mijlocie. El era de treizeci de ani, dar arăta de cincizeci, pentru că ei spuneau: *„N-ai nici cincizeci de ani și zici că l-ai văzut pe Avraam. Acum știm că ai drac.”* Dar Isus le-a zis: *„Înainte să fie Avraam, sunt Eu.”* (Ioan 5.58)

Femeia
I-a spus: *„Nu se cuvine pentru tine, un evreu, să ceri un astfel de lucru unei samaritene. Noi nu avem nimic împreună; este segregatie.”*

„Dacă ai ști cu Cine vorbești...”
Uitați-vă, El contacta duhul femeii. *„Dacă ai ști cu Cine vorbești, tu Mi-ai cere să bei.”* Și conversația a mers puțin mai departe.

Ce

făcea El? Priviți, Acesta era Isus ieri. El contacta duhul ei ca să descopere care era problema ei. Astfel, conversația s-a derulat mai departe, despre locul de închinare la Ierusalim sau pe munte, iar după câteva minute Isus a văzut care era problema ei și i-a spus:

*„Du-te
de adu-l pe bărbatul tău.”*

„Nu am bărbat,” a răspuns ea.

Și El

a spus: *„Bine ai zis, că ai avut cincii; și cel cu care trăiești acum nu-ți este bărbat.”* (Ioan 4.16-18)

Acum

uitați-vă la ea. Ea nu a spus: „Tu ești un drac, ești un Beelzebul,” ci s-a ridicat degrabă... Eu pot să-i văd ochii negri strălucind. Și-a tras vălul în jurul capului, s-a uitat la El și a spus: *„Domnule, văd că ești un proroc.”* O, Doamne, ea L-a recunoscut! Ea a știut despre Dumnezeu mai mult decât mulți din predicatorii de astăzi. Așa este. Nu-mi place s-o spun, dar este adevărat. Ea știa mai mult despre Dumnezeu.

Deci,

a spus: *„Domnule, văd că ești un proroc.”* Câți vor fi de acord cu ea? Toți. El era Dumnezeul-Proroc despre a Căruia venire a vorbit Moise, iar ea știa asta. Ascultați cuvintele ei: *„Văd că ești un proroc.”* Nu un Beelzebul, așa cum au spus învățătorii, ci: *„Tu ești un proroc. Noi, samaritenii, știm că atunci când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri.”*

Vedeți,

acesta este semnul lui Mesia. „*Când va veni Mesia, El ne va spune aceste lucruri.*” Cu alte cuvinte: „Tu trebuie să fii Prorocul Lui deoarece cunoști aceste lucruri. Eu sunt o femeie cu renume rău și Tu nu mă cunoști. Tu ești un evreu și eu sunt o samariteană, dar am fost învățată și cred că Mesia va face aceasta. Dar Tu cine ești?” Și Isus a spus: „*Eu, Cel care îți vorbește, sunt Acela.*” Oh, ce cuvinte!

La aceasta, ea a lăsat găleata jos, a alergat în cetate și a spus: „*Veniți de vedeți un Om care mi-a spus ce am făcut; nu este acesta chiar Mesia?*” Care sunt lucrările lui Dumnezeu?

Să nu uitați! Semnul acela nu a fost dat neamurilor. Voi nu găsiți aceasta în Scriptură. De ce? Pentru că ei nu Îl așteptau. Dar acum, a mai rămas doar o generație, numai una și acestea sunt neamurile. El a prorocit că în zilele din urmă se va întâmpla aceasta. El îi va ierta pentru batjocura... (pete pe bandă) ... ziceau că este un duh rău.
Dar Neamurile știau mai mult.

Acum suntem la sfârșitul timpului neamurilor, când Dumnezeu este chemat în scenă. El trebuie să procedeze de fiecare dată la fel ca prima dată. Astfel, dacă un păcătos se căiește și Îi cere lui Dumnezeu să-l ierte, iar Dumnezeu îl iartă pe baza pocăinței lui, atunci Dumnezeu trebuie să procedeze la fel și când Îl va chema următorul păcătos.

Vedeți, noi suntem ființe mărginite, dar El este infinit; iar infinitul nu se poate explica. Înainte de a fi creată lumea, El a cunoscut fiecare muscă ce va fi pe pământ și fiecare clipire din ochi a ei. El a cunoscut totul de la început până la sfârșit.

Odată,
când am mai spus lucrul acesta, cineva m-a întrebat: „Și atunci de ce a îngăduit păcatul?” Păcatul a lucrat pentru cauza Lui. În Dumnezeu locuia toată acea mare slavă. Dacă nu ar fi fost nici un păcătos, El nu ar fi fost niciodată un Mântuitor. În El era atributul de Mântuitor și mai păcatul trebuia să se săvârșească pentru ca El să fie un Mântuitor.

Cine
are mai mare putere, păcatul sau harul? Harul, desigur. Cine are mai mare putere, boala sau Vindecătorul? Desigur, Vindecătorul are putere peste boală. Astfel,
dacă nu ar fi fost nicio persoană bolnavă, El nu ar fi fost un Vindecător. Așadar, trebuia să fie boala pentru ca El să facă cunoscut faptul că era un Vindecător. Trebuia să fie păcatul pentru ca El să facă cunoscut faptul că era un Mântuitor. Desigur.

Acum a
venit vremea neamurilor, iar noi am trecut prin toate aceste epoci. Știu că am depășit timpul, dar vreau să vă mai spun ceva.

Ați
observat că chiar înainte de venirea timpului de sfârșit al Sodomei și Gomorei...

Eu am
văzut că acest oraș frumos, la fel ca și celelalte orașe, este contaminat până în măduvă de perversiunile care erau în zilele Sodomei. Ați citit probabil în ziarele de știri și în alte publicații... În fiecare an crește numărul perversiunilor, iar acesta este un semn la sfârșitului. Tot așa a fost și în Sodoma.

Acum,
sunt două clase de oameni aici, trei clase. Să nu uitați de acestea trei –

matematica Scripturii, cum este Tată, Fiu, Duh Sfânt și așa mai departe.

În

Sodoma era păcătosul care nu avea nicio religie. Apoi era Lot cu soția și copiii lui, care aveau o religie; și era Avraam cel ales. Credeți că el era ales prin cunoștința mai dinainte a lui Dumnezeu? Sigur că da. Orice cititor al Bibliei crede aceasta.

Acum,

observați. Ce s-a întâmplat înainte de căderea focului? Ei au avut mesaj după mesaj și avertizare după avertizare prin predicarea lui Lot. Acesta era pastorul, Lot. Biblia spune că păcatul popoarelor chinuia sufletul lui neprihănit. Astfel, el le-a predicat, dar nu le-a folosit la nimic. Ei l-au respins spunând că sunt simple povești, așa cum fac și cu pastorii de astăzi, când spun: „Nu se poate. Este un nonsens.”

Dar de

sus din cer au venit trei Bărbați. Observați! Unul din ei s-a oprit și a vorbit cu Avraam, iar ceilalți doi, un Billy Graham modern și așa mai departe, s-a dus în Sodoma și a predicat pentru o trezire, i-a chemat afară pe cei ce trebuiau să fie chemați afară. Dar observați! Unul a stat înapoi cu Avraam.

Haideți

să privim puțin tabloul. Ei s-au dus, iar El le-a spus: „*Am să ascund Eu oare de Avraam, care este moștenitorul lumii?*” El a stat cu spatele spre cortul în care se afla Sara. Ea cosea sau croșeta, probabil, sau făcea ceva în cort. Chiar dacă era în trup de carne, El era totuși Dumnezeu. Avraam a spus că era Dumnezeu, l-a numit „Elohim”, marele IahVeH, dar El era într-un trup de carne, pentru că a mâncat unt, pâine și carne și a băut lapte de vacă. El era Om, dar era Dumnezeu. Și Dumnezeu îi arăta ceva celui ales, bisericii de astăzi, un semn, îi dădea ultimul semn chiar înainte de căderea focului.

El stătea

cu spatele spre cort și a spus: „Avrame, tu ai așteptat acest copil timp de douăzeci și cinci de ani. Ai o sută de ani, iar Sara are nouăzeci, dar luna viitoare am să vin la tine.” Sara, care era în cort... Biblia spune că Îngerul stătea cu spatele spre cort.

Ce

este un înger? Un mesager.

Și

când El i-a spus aceste cuvinte la Avraam, Sara a râs în sinea ei (fratele Branham demonstrează). Atunci El a zis: „De ce a râs Sara?” Ce fel de „telepatie” era aceea? Și Sara a spus: „N-am râs.” Ea s-a speriat și s-a mirat. Dacă a stat cu spatele la cort și a văzut-o râzând, Acela era mai mult decât un om. Cum a știut El? Era mai mult decât un om, era Dumnezeu manifestându-Se într-un trup de carne.

Și

după ce a închinat jertfa, s-a făcut nevăzut din fața lor. Era Dumnezeu. Ce era acolo? Ultimul semn pe care îl avea Biserica aleasă înainte de distrugere. Să țineți minte aceasta!

De îndată

ce au văzut semnul, samaritenii au ieșit afară, L-au ascultat și L-au crezut. Anii au trecut și a venit la existență epoca bisericii neamurilor. Acum are două mii de ani de biserici, treziri, și așa mai departe, și a fost minunat.

Acum patruzeci

de ani, doamna McPherson și mai mulți sfinți au trăit timpul când Duhul Sfânt a fost turnat peste biserică și au fost restituite darurile: limbi necunoscute și tălmăcire, servicii mari de vindecare, îngerii cântând în adunare și așa mai

departe. Era ceva măreț.

Dar

acum suntem la sfârșitul timpului. Este cu cincizeci de ani mai târziu. Este El același ieri, azi și în veci? Cunoaște El tainele inimii? Va continua El să-Și țină Cuvântul? Dacă Dumnezeu S-a făcut cunoscut prin Isus ca Mesia, prin acel semn, ar fi nedrept dacă nu S-ar manifesta în același fel și în biserica de astăzi. Dacă a făcut-o pentru evrei și samariteni, El este obligat față de sfințenia și neprihănirea Lui să Se manifeste și la sfârșitul acestei epoci, pentru că noi trăim la sfârșitul epocii creștine.

Haideți

să ne rugăm.

Doamne,

mare Dumnezeu al cerului și al pământului, Cel ce ai făcut toate lucrurile prin Isus Hristos, Fiul Tău, iartă o, Doamne, păcatele și scăpările noastre. Când vorbim de păcat, noi știm că Tu, Doamne, cunoști că este doar un singur păcat și acela este necredința.

„Cel

ce nu crede a fost deja osândit”, indiferent cât de neprihănit este sau cât de multe a făcut. Aceasta nu are nicio importanță. Noi trebuie să credem. Și mă rog, Dumnezeule, să pui în inimile noastre puterea lui Isus cel înviat.

Haideți

să nu mai fim acel fel de oameni care se uită după un dar. Haideți să nu ne mai gândim că persoana care aduce Mesajul are ceva cu el. Cineva trebuie să-L aducă, dar niciunul din noi nu este vrednic, ci este harul Tău care a făgăduit și cuvintele Tale sunt Adevărul.

Mă

gândesc, Doamne, că atunci când eram copil am citit criticile la adresa lui Aimee Semple McPherson despre care se spunea că pretindea că vindecă oamenii. Noi am văzut mai apoi ce prețios era lucrul acesta. Apoi am auzit de oameni mari ca dr. Price, F.F. Bosworth și alți sfinți mari care au trăit înainte de această zi. Ei toți au privit și au prorocit despre venirea zilei în care Biserica va primi manifestarea Prezenței Mântuitorului, așa cum L-au avut ei.

O,
Doamne, ascultă-mă și răspunde strigătului meu umil. Te rog ca bărbații și femeile de aici și de pretutindeni, să nu se gândească la un om, ci să realizeze că este făgăduința lui Dumnezeu, că Isus Se va manifesta în această epocă a neamurilor așa cum a făcut-o între evrei și samariteni, pentru că ni s-a spus că El este suveran, iar când Se manifestă, o face de fiecare dată la fel. Noi ne dăm seama, Doamne, că fiind limitați putem promite, dar nu ne ținem de promisiune. Dar, o, Doamne, Tu nu poți face aceasta pentru că ești Dumnezeu. Tu ești infinit și cunoști toate lucrurile.

Te
rugăm ca Duhul Tău să ungă poporul din acest templu și fie ca pe Coasta de Vest să se ridice o trezire și mii de suflete să vină la Domnul Isus, pentru că o cerem în Numele lui Isus și de dragul Lui. Amin.

Domnul
să vă binecuvânteze.

-Amin-